

Evangelí del dissabte de la setmana XIII de durant l'any: recomençar

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana XIII de durant l'any. Quan demanem de tot cor perdó al Senyor en el sagrament de la penitència, l'ànima, si havia perdut la gràcia de Déu, reneix amb una vida nova. I sempre hi surt més enfortida.

Evangelí (*Mt* 9, 14-17)

Els deixebles de Joan van anar a trobar Jesús i li preguntaren:

—Per què nosaltres i els fariseus fem molts dejunis, i els teus deixebles no dejunen?

Jesús els contestà:

—¿Poden estar tristos els convidats a noces mentre l'espòs és amb ells? Ja vindrà el temps que l'espòs els serà pres, i llavors sí que dejunaran.

Ningú no posa en un vestit vell un pedaç de roba sense tractar: el pedaç estiraria la roba del vestit i es faria un esquinç més gros. Tampoc no posen vi nou en bots vells: els bots es rebentarien, el vi s'escamparia i els bots es farien malbé. El vi nou s'ha de posar en bots nous, i així es conserven bots i vi.

Comentari

Jesús ensenyava utilitzant exemples que la gent pogués entendre fàcilment: el pedaç que es posa a la roba que s'ha esparracat o el vi que cal posar en els bots adequats. Així Jesús ensenyava veritats profundes amb imatges ben senzilles, entenedores a tothom. Aquestes paraules que avui escoltem ens parlen d'acollir l'Evangeli amb esperit jove, amb ganes de ser renovats per dins. Pensem que el vi que fermenta o la roba nova tenen la força de rebentar els bots vells i esquinxar la roba vella; és la força de l'acció de Déu en l'ànima.

El dia de la Pentecosta els deixebles varen ser transformats per la força de l'Esperit Sant. Nosaltres també hem de ser transformats per la força de la gràcia. Això passa amb tots els membres de l'Església quan reben el baptisme i la confirmació. Però el vi nou de la gràcia demana unes disposicions interiors que cal

renovar constantment: desig de recomençar en el camí de la santedat.

Afortunadament, tenim diverses maneres de restaurar l'ànima, perquè en el caminar diari del cristià ens adonem de les faltes d'amor, de les imperfeccions i pecats. Potser habitualment són petits, per la mateixa gràcia de Déu; si no els purifiquem, però, van dificultant que rebrem noves gràcies de Déu. Allò que ens disposa a rebre noves gràcies és la contrició: demanar perdó al Senyor de tot cor. La contrició suposa l'avversió al pecat i la conversió al Crist; i la conversió ens mena al sagrament de la penitència, del qual l'ànima surt més enfortida i, si havia perdut la gràcia de Déu, reneix amb vida nova.

Hem arribat al temps que descriu l'Evangelí d'avui: l'espòs ha estat pres i ha pujat al cel, on seu a la

drete del Pare. Ha arribat, per tant, el temps del dejuni, de preparar el vestit i els bots –és a dir, l'ànima– per poder rebre la gràcia que té la força de transformar-nos de debò, de donar-nos la vida nova de Jesús. Podem concloure demanant: *Jesús, ajuda'm a preparar-me cada dia millor per acollir-te amb puresa, humilitat i devoció, com Maria, la nostra Mare.*

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dissabte-de-la-setmana-xiii-de-durant-lany-recomencar/> (11/03/2026)